

2. W przypadku jeżeli student uzyskał zgodnie z regulaminem studenckim zezwolenie na powtarzanie roku (semestru), rektor może utrzymać przydział na miejsce w domu studenckim (internacie).

3. Decyzję o cofnięciu przydziału w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 5 wydaje rektor. Ponadto rektor cofnie przydział na miejsce w domu studenckim, jeżeli student uzyska możliwość zamieszkania poza domem studenckim w miejscowości stanowiącej siedzibę szkoły. Od decyzji rektora nie służy odwołanie.

§ 7. 1. Osoby, które utraciły prawo zamieszkiwania w domu studenckim (internacie) obowiązane są do zwolnienia zajmowanego miejsca w terminie 7 dni od powiadomienia ich o cofnięciu przydziału bądź powstaniu okoliczności powodujących utratę prawa zamieszkania (§ 6) — pod rygorem usunięcia przez administrację domu studenckiego (internatu).

2. Minister Szkolnictwa Wyższego może w szczególnych przypadkach zasługujących na uwzględnienie przedłużyć termin określony w ust. 1 do dnia 14.

3. Usunięcie przez administrację domu studenckiego (internatu) następuje na podstawie decyzji rektora o cofnięciu przydziału (§ 6 ust. 3) bądź stwierdzenia dziekana o utracie prawa do miejsca wskutek powstania okoliczności, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1—4.

§ 8. Tryb przydzielania i opróżniania mieszkań służbowych w domach studenckich (internatach) normują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie mieszkań służbowych i zakładowych (Dz. U. Nr 29, poz. 196), z tym że mieszkania te mogą być przydzielane wyłącznie w związku ze szczególnym charakterem pracy wymagającym zamieszkania pracownika w danym budynku.

§ 9. 1. Upoważnia się Ministra Szkolnictwa Wyższego do ustalania z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 2 norm zaludnienia domów studenckich (internatów).

2. Normy zaludnienia domów studenckich (internatów) w miastach, w których istnieją jedynie szkoły wyższe podlegające innym ministrom niż Ministrowi Szkolnictwa Wyższego — ustalają właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

§ 10. Szczegółowy tryb przyznawania miejsc w domach studenckich (internatach), warunki korzystania z kwater oraz tryb opróżniania kwater określi regulamin ustalony przez Ministra Szkolnictwa Wyższego.

§ 11. Osoby, które nie posiadają uprawnień do zamieszkiwania w domach studenckich i internatach z tytułu odbywania studiów wyższych bądź szczególnego charakteru pracy (§ 8), a zajmują w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pomieszczenia w tych domach lub internatach — obowiązane są do opróżnienia zajmowanych pomieszczeń.

§ 12. 1. Osoby wymienione w § 11, a posiadające prawo uzyskania przydziału w mieście (osiedlu), opróżnią pomieszczenie po otrzymaniu pomieszczenia zastępczego, jeżeli zajmują pomieszczenie na podstawie przydziału wydanego przez właściwe władze kwaterunkowe lub zajmowały pomieszczenie przed wydaniem przepisów o publicznej gospodarce lokalami (art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343).

2. Jako czasowe pomieszczenie zastępcze, do czasu przydzielenia pomieszczenia w trybie przewidzianym w ust. 1, służyć może pomieszczenie w obrębie domu studenckiego (internatu) przydzielone przez zarząd tego domu (internatu). Czasowe mieszkania zastępcze powinny być nie mniejsze niż mieszkania opróżnione, chyba że powierzchnia tych ostatnich przekracza obowiązujące normy zaludnienia.

3. Wszystkie inne osoby, aniżeli wymienione w ust. 1, obowiązane są do opróżnienia zajmowanych pomieszczeń w terminie 14 dni od doręczenia im decyzji delegata do spraw młodzieży szkół wyższych o opróżnieniu pomieszczenia, bez prawa otrzymania pomieszczenia zastępczego.

4. Decyzje o których mowa w ust. 3, stają się wykonalne z upływem przewidzianego w nich terminu i podlegają wykonaniu przez prezydium właściwej miejskiej rady narodowej. Organy Milicji Obywatelskiej obowiązane są na żądanie prezydium rady narodowej udzielić pomocy przy wykonywaniu decyzji.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz innym ministrom.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

172

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW I MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 12 sierpnia 1953 r.

w sprawie odbywania zebrań kontrolnych przez oficerów rezerwy.

Na podstawie art. 60 i w związku z art. 51 ust. 1 pkt 2, art. 53 i 59 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46 oraz z 1951 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 22, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły oznaczają artykuły ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46).

§ 2. Oficerowie rezerwy odbywają przewidziane w art. 51 ust. 1 pkt 2 i w art. 53 zebrania kontrolne w ramach ciążącego na nich z mocy art. 58 i 59 pkt 2 obowiązku meldunkowego.

§ 3. Celem zebrań kontrolnych jest sprawdzenie ewidencji oraz poziomu wykształcenia wojskowego oficerów rezerwy.

§ 4. Podczas zebrań kontrolnych wojskowy komendant rejonowy może powierzyć oficerom rezerwy określone zadania w zakresie służby wojskowej, których wykonanie może nastąpić bądź w czasie zebrania kontrolnego bądź w okresie między zebraniem kontrolnym stosownie do polecenia wojskowego komendanta rejonowego. Wykonanie tych zadań w okresie między zebraniem kontrolnym nie może — stosownie do art. 47 dekretu z dnia 19 kwietnia 1951 r. o służbie wojskowej oficerów i generałów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1951 r. Nr 22, poz. 172 i z 1952 r. Nr 49, poz. 324) — odrywać oficera rezerwy od jego normalnej pracy w zakładzie pracy lub w zakładzie naukowym.

§ 5. Ilość zebrań kontrolnych w ciągu roku nie może przekraczać 6, a czas trwania jednego zebrania kontrolnego — 12 godzin.

§ 6. Terminy zebrań kontrolnych, osoby podlegające powołaniu na te zebrania oraz zajęcia szkoleniowe dla tych osób ustalają dowódcy okręgów wojskowych.

§ 7. 1. Na zebranie kontrolne powołuje oficerów rezerwy wojskowy komendant rejonowy za pomocą imiennych kart powołania, wystawianych według wzoru ustalonego dla kart powołania na ćwiczenia wojskowe.

2. W karcie powołania należy wpisać czas trwania zebrania kontrolnego oraz wymienić dokumenty, które powołany powinien przedstawić na zebraniu kontrolnym oprócz posiadanych wojskowych dokumentów osobistych.

3. Kartę powołania na zebranie kontrolne doręcza się w trybie przewidzianym dla doręczenia kart powołania na ćwiczenia wojskowe co najmniej na 3 dni przed terminem.

4. Równocześnie z kartą powołania wojskowy komendant rejonowy wydaje powołanemu zlecenie na kredytowany przejazd na zasadach przewidzianych dla przejazdów oficerów rezerwy powołanych na ćwiczenia wojskowe.

§ 8. 1. Pracodawca powinien zwolnić z pracy pracownika powołanego na zebranie kontrolne w takim czasie, jaki jest konieczny, aby pracownik mógł w oznaczonym terminie stawić się na zebranie kontrolne.

2. Po zakończeniu zebrania kontrolnego pracownik obowiązany jest okazać pracodawcy wydaną mu kartę powrotu, stwierdzającą dzień i godzinę zakończenia zebrania kontrolnego (§ 15 ust. 3).

§ 9. Pracownicy powołani na zebranie kontrolne zachowują prawo do pełnego ostatnio pobieranego uposażenia lub wynagrodzenia za czas pracy opuszczony z powodu wzięcia udziału w zebraniu kontrolnym.

§ 10. Członkom rodzin oficerów rezerwy nie zatrudnionych na podstawie stosunku publiczno-prawnego lub umowy o pracę powołanych na zebranie kontrolne przysługują zasiłkiienne na zasadach przewidzianych w dekreście z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zasiłkach i pomocy dla żołnierzy Wojska Polskiego, żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1948 r. Nr 21, poz. 139 i z 1950 r. Nr 6, poz. 46).

§ 11. 1. Oficer rezerwy, który z ważnej przyczyny nie może stawić się na zebranie kontrolne w oznaczonym terminie i miejscu, obowiązany jest zawiadomić o tym wojskowego komendanta rejonowego, zwrócić otrzymaną kartę powołania i zlecenie na kredytowany przejazd i przedstawić jednocześnie dowody stwierdzające, że niestawiennictwo nastąpiło z ważnej przyczyny.

2. Za ważną przyczynę, usprawiedliwiającą niestawienie się na zebranie kontrolne, uważa się:

- 1) zgon i pogrzeb małżonka, dziecka, rodziców lub rodzeństwa;
- 2) obłązną chorobę lub nieszczęśliwy wypadek powołanego albo małżonka, dziecka, ojca lub matki, stwierdzone świadectwem lekarskim, jeżeli osoby te wymagają osobistej opieki powołanego;

3) klęski żywiołowe, katastrofy i przerwy w komunikacji;

4) konieczność zapewnienia przez powołanego osobistej opieki nad dzieckiem do lat 7 w przypadkach pozbawienia go dotychczasowej opieki (zamknięcie żłobka lub przedszkola, choroba lub śmierć osoby opiekującej się dzieckiem itp.);

5) inne przyczyny, które w myśl przepisów o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy usprawiedliwiają nieobecność pracownika w zakładzie pracy.

§ 12. W przypadku uznania niestawiennictwa na zebranie kontrolne za nie usprawiedliwione wojskowy komendant rejonowy pociągnie winnego do odpowiedzialności z art. 93 ust. 1 za niewykonanie określonego w art. 58 obowiązku meldunkowego, kierując w tym celu doniesienie do kolegium przy prezydium właściwej rady narodowej. W przypadku wymienionym w art. 93 ust. 2 wojskowy komendant rejonowy kieruje doniesienie karne do właściwego prokuratora.

§ 13. 1. Powołani na zebranie kontrolne nie są uprawnieni z tego tytułu do noszenia munduru i oznak wojskowych oraz uzbrojenia.

2. Powołanym na zebranie kontrolne nie przysługuje z tego tytułu uposażenie, świadczenia ani inne należności służbowe przewidziane dla żołnierzy w czynnej służbie wojskowej ani też przewidziane dla tych żołnierzy zaopatrzenie lub zasiłki.

§ 14. Jeżeli oficer rezerwy powołany na zebranie kontrolne zgłosi kalectwo lub pogorszenie się stanu zdrowia, powodujące niezdolność do służby wojskowej albo uzasadniające zmianę kategorii zdolności do służby wojskowej, wojskowy komendant rejonowy kieruje oficera rezerwy do właściwej wojskowej komisji lekarskiej celem ustalenia stopnia jego zdolności do służby wojskowej po uprzednim uzgodnieniu z tą komisją terminu badania lekarskiego.

§ 15. 1. Zebranie kontrolne przeprowadza się w pomieszczeniach wojskowej komendy rejonowej lub w innym pomieszczeniu wskazanym w karcie powołania.

2. Wszelkie czynności związane z zebraniem kontrolnym mają być ukończone w tym dniu, na który oficerowie rezerwy zostali powołani.

3. Po zakończeniu zebrania kontrolnego wojskowy komendant rejonowy wpisuje udział oficera rezerwy w zebraniu kontrolnym do karty ewidencyjnej i wojskowego dokumentu osobistego oficera rezerwy oraz wydaje mu kartę powrotu i zlecenie na kredytowany przejazd. Do karty powrotu wojskowy komendant rejonowy wpisuje dzień i godzinę zakończenia zebrania kontrolnego.

§ 16. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą oficerów rezerwy stale zamieszkujących lub czasowo przebywających za granicą.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

Minister Obrony Narodowej: K. Rokossowski
Marszałek Polski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U R M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 1.
Administracja: Administracja Wydawnictw U R M Warszawa, ul. Bracka 20a

Wydano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3